

EXPUNERE DE MOTIVE

La mijlocul secolului trecut a apărut pe harta politică a Europei o nouă doctrină care va aduce în viața omenirii multă suferință: **fascismul**.

Puține au fost țările care au scăpat de acest flagel, iar printre cele care au fost bânuite de el se numără și România.

Dacă în “Vechiul Regat” fascismul, sub forma autohtonă a Mișcării legionare, a avut consecințe nefaste asupra vieții sociale și politice a țării, în partea de nord a Transilvaniei, pe teritoriul vremelnic ocupat de către unguri, el s-a manifestat în toată grozăvia lui, sub stindardul hortysmului.

Zeci de sate românești au fost rase de pe suprafața pământului de către hoardele fasciste ungurești (Ip, Trăsnea, Sarmas, Ceanu sunt doar câteva exemple). Mii de vieți, începând cu pruncul din leagăn și terminând cu moșnegii ninși de ani și neazuri, au fost curmate pentru singura vină că erau români.

Crimele, schingiuirile, incendiile și violurile au fost armele “civilizatoare” ale barbarilor care nu au avut decât un țel, acela de a face o “curățenie” etnică totală.

Dacă populația românească nu a putut fi nimicită din cauza numărului ei mare, populația evreiască a fost exterminată aproape în totalitate.

Imediat după ocuparea părții de nord a Transilvaniei, autoritățile hortyste au organizat lagăre de concentrare, ghetouri și închisori în care a fost adunată populația evreiască, imbarcată apoi în trenurile morții și dusă spre crematoriile de exterminare.

În memoria sacrificiului suprem a celor care au murit pe pământ transilvan sau în cuptoarele lui Hitler, în memoria suferințelor îndurate de mii, zeci de mii, de oameni în acea întunecată perioadă a Istoriei României, pentru ca jertfa și suferințele lor să rămână în memoria generațiilor viitoare ca un memento dureros, am considerat necesară înființarea unui MUZEU AL DURERII la Cluj-Napoca, în inima Ardealului, aici unde a existat cel mai mare lagăr de concentrare a evreilor și de unde un număr impresionant dintre ei au fost duși cu trenurile morții în lagărele naziste, de unde nu s-au mai întors niciodată.

Toate țările care au fost implicate în război, au evocat ulterior aceste fapte și acte de crimă împotriva umanității, organizând simpozioane cu aceste teme, precum și muzee. Mai sunt încă în viață persoane, care au fost, fie victime, fie călăi ale acestor acte de crimă.

Această inițiativă se înscrie în linia universală de preocupare a popoarelor de a dezvălui, condamna și preveni actele de barbarie, care au dominat secolul XX.

Pentru ca aceste orori să nu se mai întâmple niciodată, pentru ca generațiile viitoare să le fie vie în amintire jertfa supremă strămoșilor, am întocmit prezentul proiect de lege, pentru înființarea în Municipiul Cluj-Napoca a unui memorial numit **MUZEUL DURERII**.

INIȚIATOR,
Ing. **IOAN MICLEA**
Deputat PRM de Cluj

